

prof. dr hab. Andrzej Banachowicz
Uniwersytet Artystyczny
im. Magdaleny Abakanowicz
w Poznaniu

Poznań 25.06.2026 roku

RECENZJA

pracy habilitacyjnej, osiągnięcia naukowego,
dorobku artystycznego i dydaktycznego

DR ODPUREVA GANGHUYAGA

sporządzona w związku z postępowaniem habilitacyjnym
w dziedzinie sztuki w dyscyplinie sztuki plastyczne
i konserwacja dzieł sztuki
wszczętym przez Akademię Sztuk Pięknych
im. E. Gepperta we Wrocławiu

Podstawowe dane o habilitancie:

Pan dr Odpurev Gankhuyag jest z Mongolskiego Narodowego Uniwersytetu Edukacyjnego, z Wydziału Sztuk Pięknych, z Katedry Wzornictwa.

Dyplom doktora został mu nadany przez Wydział Pedagogiki i Historii Uniwersytetu Wrocławskiego w listopadzie 2015 roku.

Tytuł rozprawy doktorskiej był następujący:

„Sztuka społeczeństw koczowniczych Azji Centralnej w średniowieczu”.

Promotorem rozprawy doktorskiej był Pan prof. Krzysztof Jaworski z Uniwersytetu Wrocławskiego, a recenzentami: prof. Józef Szykulski z Uniwersytetu Wrocławskiego oraz prof. Karol Piasecki z Uniwersytetu Szczecińskiego.

Tytuł magistra sztuk pięknych został habilitantowi nadany zarządzeniem Rektora Mongolskiego Państwowego Uniwersytetu Edukacyjnego z 2006 roku.

Tematem pracy magisterskiej było:

„Reformy wprowadzone do sztuki malarstwa buddyjskiego przez Ondura Gegena Zanabazara”, a promotorem pracy badawczej był prof. Ts. Yadamjav.

Przebieg zatrudnienia Pana dr Odpureva Gankhuyaga wygląda następująco:

- **2016 – obecnie** adiunkt w katedrze Wzornictwa, Mongolski Narodowy Uniwersytet Edukacyjny (MNUE)
- **2008 – 2015** studia w Studium Doktoranckim Nauk o Kulturze, Uniwersytet Wrocławski
- **2006 – 2008** nauczyciel na Uniwersytecie Przyrodniczym Mongolii

Ze względu na wyjątkową drogę habilitanta wykaz Jego osiągnięć artystycznych i działalności przed doktoratem i po doktoracie przedstawię w cały bloku:

- **2007** Członek komisji ukończenia studiów, Uniwersytet Przyrodniczy Mongolii

Działalność organizacyjna

- **2006** Opiekun I roku, Uniwersytet Przyrodniczy Mongolii

Wystawy indywidualne:

- **2010** „Plamka Mongolska” galeria sztuki ASP, Wrocław
- **2011** „Plamka Mongolska” galeria sztuki „Na Solnym”, Wrocław
- **2011** Galeria Rucker GmbH, Gifhorn, Niemcy
- **2012** „Plamka Mongolska” galeria sztuki ASP, Wrocław

Wystawy zbiorowe:

- **2004** „Edukacja artystyczna” wspólna wystawa nauczycieli i studentów, Galeria, Związek Artystów Mongolskich
- **2005** „Edukacja Artystyczna” wspólna wystawa nauczycieli i studentów, Galeria Sztuki Ułan-Bator
- **2006** „Szept pisanego wiatru” wspólna wystawa, Galeria Sztuki Zanabazar w Ułan-Bator, Mongolia
- **2006** I konkurs „Złoty pędzel” Galeria, Związek Artystów Mongolskich
- **2007** II konkurs „Złoty pędzel” Galeria, Związek Artystów Mongolskich
- **2008** „Ścieżka myśli” wspólna wystawa, Galeria Sztuki Zanabazar w Ułan-

Bator, Mongolia

- **2012** Wystawa poplenerowa „Stronie Śląskie”, Polska
- **2013** „Wystawa poplenerowa „Bagno”, Polska

Nagrody

- **2002** Konferencja badawcza studentów II miejsce
- **2005** Konferencja badawcza studentów I miejsce
- **2014** Medal ASP im. Eugeniusza Gepperta we Wrocławiu nadany przez Rektora ASP za nawiązanie i aktywne realizowanie współpracy między ASP i MNUE

Wykaz osiągnięć artystycznych i działalność po doktoracie:

Pełnione funkcje

- **2020** Członek rady obrony prac magisterskich
- **2023 - 2025** Sekretarz rady obrony prac magisterskich
- **2021 - obecnie** Członek rady obrony doktoratów
- **2021 - obecnie** Członek Rady Naukowej Wydziału Sztuk Pięknych, MNUE
- **2023** Członek Rady Zawodowej Sztuk Pięknych przy Ministerstwie Kultury Mongolii
- **2023 - obecnie** Członek Krajowej Rady Akredytacji Edukacyjnej, Podkomisji ds. Sztuki
- **2025** Przewodniczący rady obrony doktoratów
- **2025 - obecnie** Członek Rady Naukowej Wydziału Sztuk Teatralnych,

Mongolski Uniwersytet Kultury i Sztuki

Wystawy indywidualne

- **2019** „Chifeng 365" galeria sztuki Uniwersytetu Chifeng, Chiny

Wystawy zbiorowe

- **2018** „Miasta Świata” Związek Artystów Mongolskich
- **2023** „Malarstwo mongolskich absolwentów Polskich szkół artystycznych”,

Muzeum Czyngis Chana, Ułan-Bator

- **2023** „Przyjaźń Mongolsko-Polska”, wystawa wspólna ASP Gdańsk-MNUE, Muzeum Czyngis Chana, Ułan-Bator
- **2025** „Niebieski wiatr” wystawa MNUE, ASP Wrocław

Nagrody

- **2020** Honorowy Profesor Uniwersytetu Chifeng, Chiny
- **2021** Najlepszy nauczyciel badawczy MNUE
- **2021** Najlepsza Monografia MNUE
- **2023** Nagroda im. Benedykta Polaka, Patronat honorowy Prezydenta RP, Uniwersytet Warszawski.
- **2023** Najlepszy nauczyciel badacz roku MNUE
- **2024** MNUE Paper Award 2024 (Scopus Paper Award)

Teksty w publikacjach

- **2018** Odpurev G, Munkhbayar Ch, Międzynarodowa konferencja na temat jakości kształcenia „Ocena nowoczesnych uniwersytetów” ISBN 999-788-713-

- **2018** Enkhtaivan N, Odpurev G, Ogólna rosyjska konferencja naukowo praktyczna, „Ekotradycje w opakowaniach i produktach Mongolii”, Rosja, ISBN 978-5-9793- 1241-5
- **2021** Odpurev G, Hasilu, Międzynarodowa konferencja naukowa „Kultura koni” „Przedstawienia koni w sztuce naskalnej góry Alxa Mandal” Chiny, ISSN 978-9919-506-30-8
- **2021** Odpurev G, Mandaa, Międzynarodowa konferencja naukowa „Kultura koni” „Przedstawienia koni w grobowcach Liao dynasty” Chiny, ISSN 978-9919-506-30-8
- **2021** Odpurev G, „Przedstawienia stup w malowidłach grobowych z dynastii Liao” publikacja Wydział Sztuk Pięknych MNUE, ISSN-27896528
- **2022** Odpurev G, „Rytuały pogrzebowe i malowidła nagrobne z czasów dynastii Liao” Mongolian Cultural and Art. Research journal, tom 42. ISSN 2310-9114
- **2023** Odpurev G, The use and in heritage of Pattern Symbolsin Nomadic Decorative Culture, journal of China Art and Grafts, ISSN-1008-2132
- **2024** Odpurev G, Nanzad Ankhbayar, 2024, Characteristics of the Rock Paintings of Paaluu and Ikh Durulj, International Journal of Education and Humanities, Vol. 17 <https://doi.org/10.15184/AQY.2024.44>, ISSN 2770-6702
- **2025** Qilimuge, Hasilu, Erdenetulga G, Odpurev G, Around Chifeng, the Birth of New Traditionsand the Splendor of Funerary Art, International Journal of

Członkostwo w radach naukowych czasopism

- **2022** Członek redakcji czasopisma „Sztuki piękne, design, edukacja techniczna” MNUE

Działalność organizacyjna

- **2016 - 2023** Kurator Galerii „Art. 21” MNUE
- **2016** Opiekun studenckiego pleneru malarskiego
- **2016 - 2023** Kurator wystaw absolwentów MNUE
- **2023** Kurator wystawy „Malarstwo Mongolskich absolwentów Polskich szkół artystycznych Muzeum Czyngis Chana, Ułan-Bator
- **2023** Kurator wystawy „Przyjaźń Mongolsko-Polska” Muzeum Czyngis Chana, Ułan-Bator
- **Od 2025** Przewodniczący Towarzystwa Przyjaźni Mongolsko-Polskiego

Praca dydaktyczna

Z uwagi na charakter Jego pracy dydaktycznej i badawczej był On promotorem 16 prac licencjackich i 19 prac magisterskich.

Był także promotorem czterech prac doktorskich:

- Dr. Hasilu 2021 „Cechy malowideł naskalnych na górze Mandal w prowincji Alsha w Mongolii Wewnętrznej”,
- Dr. Erdenetulga G 2024 „Badanie wzorców ekologicznych mongolskiej sztuki użytkowej nomadów”,

- Dr. Jingang 2024, „Badania ceramiki i porcelany z miasta Karakorum (1220-1388),
- Dr. Putao 2024, Analiza dziedzictwa artystycznego Chorczin z perspektywy Zasagt prowincji Mongolii Wewnętrznej.

Udział w konferencjach naukowych:

- Odpurev Gankhuyag, 2011, Międzynarodowa Konferencja Naukowa na temat trendów we współczesnych sztukach wizualnych i edukacji projektowej, referat pt. „Starożytne sztuki wizualne Scytów”, Ułan Bator, 25–28 marca 2011 r. MNUE
- Odpurev Gankhuyag, Delgermaa Ganbat, Mirosław Masojć, Jerzy Piekalski, Józef Szykulski, 2014, „Mongolian-Polish intercollegiate agreement. Perspectives of archaeological research in the Gobi Desert” XIX SILESIAN ARCHAEOLOGICAL SYMPOSIUM THE 19th SILESIAN ARCHAEOLOGICAL SYMPOSIUM, University of Wrocław in Poland p. 49-51
- Odpurev Gankhuyag, 2019, „Nowoczesna reklama” prezentacja dla nauczycieli Wydziału Projektowania Instytutu Sztuk Pięknych Uniwersytetu w Chifeng, przetłumaczona na język chiński. mgr. Duurensan, Uniwersytet Chifeng, Chiny
- Odpurev G, Erdenebat U, Jingang, Ochirsukh L, 2021, „Znalezisko archeologiczne z wizerunkiem wróżki Galbinga z Kharkhorum jako dzieło sztuki”, Mongolian Archaeology 2021, Materiały konferencji naukowej,

Narodowy Uniwersytet Mongolii, Ułan Bator, s. 157–161

- Odpurev Gankhuyag, 2021, „Rytuały pogrzebowe i malowidła grobowe dynastii Liao” „Jesienne Wielkie Seminarium” autorstwa naukowców z MNUAC, Mongolian Cultural and Art Research Journal, tom 42, Ułan Bator
- Andrzej Rozwadowski, Odpurev Gankhuyag, Munguntsetseg Munkhbadrakh, 2023, „Petroglyphs od Mongolii, Paaluu, International conference, Warszaw, Poland

Ocena autoreferatu oraz pracy habilitacyjnej:

Jak widać z powyższego podsumowania dotychczasowej działalności artystycznej i pedagogicznej Pana dr Odpureva Gankhuyaga, jest ona już duża i znacząca. Jest ona również konsekwentnie realizowana przez habilitanta w całym okresie poprzedzającym obecną ocenę.

W tym czasie - od doktoratu - habilitant miał co prawda tylko jedną wystawę indywidualną oraz brał udział w pięciu wystawach zbiorowych - ale biorąc pod uwagę specyficzną drogę dr Odpureva Gankhuyaga i inne Jego dokonania w obszarze badawczym w zakresie sztuki - jak - kuratorstwa wystaw oraz udział w sześciu konferencjach naukowych - to uważam, że wraz ze wskazanym dziełem habilitacyjnym - ten zakres twórczości nosi w sobie wystarczający potencjał do przyznania habilitacji.

Pan dr Odpurev Gankhuyag zgodnie z wymogiem formalnym jako tytułowe osiągnięcie habilitacyjne aspirujące do spełnienia warunków określanych w art. 219

ust. 1 pkt. 2 z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce wskazał:

„Od Pax Mongolica do Siunjaty” i są to wybrane obrazy z lat 2010 – 2025.

To prezentowane dzieło habilitacyjne składa się z 20 Jego prac:

1. „Moc legendy I”, 2010, olej na płótnie, 160 x 100 cm
2. „Moc legendy II”, 2010, olej na płótnie, 160 x 100 cm
3. „Plamka Mongolska”, 2012, olej na płótnie, 140 x 210 cm
4. „Moc legendy V, 2012, olej na płótnie, 160 x 100 cm
5. „Bodanczar” 2010, olej na płótnie, 100 x 70 cm
6. „Moc legendy”, 2012, olej na płótnie, 120 x120 cm
7. „Moc legendy VI”, 2013, olej na płótnie, 100 x 70 cm
8. „Moc legendy VII”, 2012, olej na płótnie, 100 x 140 cm
9. „Moc legendy VIII”, 2025, olej na płótnie, 100 x 70 cm
10. „Moc legendy IX”, 2015, olej na płótnie, 160 x 100 cm
11. „Moc legendy X”, 2025, olej na płótnie, 160 x 100 cm
12. „Pax Mongolica”, 2025, olej na płótnie, 160 x 100 cm
13. „Moc legendy XII”, 2025, olej na płótnie, 160 x 100 cm
14. „Moc legendy XIII”, 2025, olej na płótnie, 70 x 210 cm
15. „Plamka Mongolska I” 2025, olej na płótnie, 100 x 100 cm
16. „Amithaba”, 2025, olej na płótnie, 100 x 70 cm
17. „Represja”, 2025, olej na płótnie, 90 x 70 cm
18. „Siunjaty I”, 2025, olej na płótnie, 90 x 70 cm
19. „Siunjaty II”, 2025, olej na płótnie, 90 x 70 cm

20. „Siunjaty III”, 2025, olej na płótnie, 90 x 70 cm

Uznałem, że w recenzji muszę podać cały zbiór - tytułów prac, gdyż bardzo dużo mówią one o przekazie istoty tego wskazanego osiągnięcia habilitacyjnego. Autor obserwuje od dawna sztuki wizualne oraz analizuje style i metody malarstwa w specyficznej drodze artystycznej tzn. gdy od 2008 roku otrzymał On możliwość studiowania w Polsce - we Wrocławiu, gdzie odbył roczny kurs języka polskiego i dzięki stypendium rządu mongolskiego rozpoczął studia doktoranckie na Uniwersytecie Wrocławskim. Spotkanie z profesorem Janem Kukulą z wrocławskiej Akademii Sztuk Pięknych - Jego mentorem podczas pobytu w Polsce pozwoliło Mu uczestniczyć w życiu artystycznym uczelni i miasta. Zauważył On, że tworzona tu forma sztuki bardzo różniła się od środowiska, w którym studiował. Od tego czasu więc zainteresował się sztuką współczesną i zaczął tworzyć pierwsze prace oraz poszukiwał nowych inspiracji.

Ten okres samopoznania i kształtowania się Jego osobowości twórczej wciąż trwa i dzisiaj staje się obiektem oceny Jego efektów w postępowaniu habilitacyjnym.

Nauka języka polskiego i poznawanie historii powszechnej oraz historii sztuki w tym języku dały Mu wspaniałą okazję do odkrywania nowych obszarów, których brakowało Mu jako studentowi nie mogącemu studiować w akademii artystycznej. Stypendium rządu mongolskiego obligowało Go do studiów na uczelni o profilu edukacyjnym - i stąd wybór historii sztuki na Uniwersytecie.

W 2009 roku profesor Krzysztofowi Jaworskiemu - właśnie - z Uniwersytetu

Wrocławskiego, który później był promotorem Jego doktorskiej pracy pt. „Średniowieczna sztuka koczownicza”, która stała się tematem Jego badań nad mongolską sztuką koczowniczą. Dlatego obecna „Pax Mongolica” pogłębia obszar Jego twórczości o współczesne treści, co dało wkład do badań nad dialogiem kulturowym oraz możliwościami współczesnej reinterpretacji wizualnych tradycji Azji Centralnej. Stworzył On wiele prac wykorzystujących symbole, znaki i obrazy z tych badań. Istotne jest to, że były one dwukrotnie eksponowane na wrocławskiej Akademii Sztuk Pięknych na wystawie „Błękitna plamka” w latach 2010 - 2014. Dlatego też główne formy, kompozycje i charakterystyczne motywy Jego prac są ściśle związane z „Pax Mongolica” traktującą - o wzajemnym oddziaływaniu jedności religijnej i etnicznej oraz przenikaniu się elementów buddyzmu średniowiecznego i współczesnego. Odgrywają więc one ważną rolę w Jego twórczości, gdzie dominują jaskrawe kolory buddyjskich wizerunków, masek rytualnych i malowideł tanka, a w późniejszych pracach - z motywami buddyjskiej koncepcji pustki. Habilitant wypracował tu własny idiom artystyczny, rozpoznawalny zarówno w kontekście współczesnego mongolskiego - jak i międzynarodowego obiegu sztuki.

Bardzo dobrze widać te wszystkie wyżej wymienione składowe malarskich efektów - a ich moc pogłębiają tytuły z tego habilitacyjnego zbioru tzn. kolejne prace z cyklu pt. „Moc legendy”, „Plamka mongolska”, „Bodanczar”, „Amithaba” i kolejne prace z „Sjunjaty” czy wreszcie tytułowy „Pax Mongolica”.

Ten bardzo dobrze skomponowany obraz o wym. 70x210 cm pt. „The Legendy XIII”

z 2025 roku, a więc ostatniego okresu twórczości habilitanta również bardzo dobrze odwołuje się zapisem malarskim do tak ważnej w działaniu Odpureva Gankhuyaga koncepcji pustki. Tej zapisanej np. poezją w wierszu Piątego Dalajlamy przywołującą symboliczne obrazy w formie i analogii do współczesnego malarstwa - z wyraźnymi asocjacjami do zniszczonych malowideł ściennych np. w kościołach - obrazujących aspekty - religii, Boga, Nieba... To - tutaj z buddyjską historią koncepcji pustki - w tym obrazie zawiera wyraźne pragnienia i odniesienia do archetypu bytu - w relacji do - niebytu oraz - sensu istnienia w ogóle.

Wszystkie ocenione obrazy wykonane w oleju na płótnie o różnych wymiarach tworzą - poprzez użyte przez Odpureva Gankhuyaga techniki - w procesie pokrywania całego obrazu płynną farbą - poszukiwanie kompozycji z bardziej czy mniej widocznymi postaciami - ujawnianymi za pomocą pędzli, wałków czy szpachli - a wszystkie one - w barwach - od ciemnych - do jasnych - wszystkie one - oddają ten tytułowy właśnie „Pax Mongolica”. Oddają tę poetykę i nastrój tak, że czuje się zawarte w całych masach pustych przestrzeni obrazów odniesienia do religijnych i filozoficznych koncepcji zawartych - właśnie - w pustce buddyzmu. Ale i widocznych dla oka widza, ale też na tyle - aby te najgłębsze pragnienia - rozpięte od wzniosłych uczuć do tych najsłabszych cech ludzkich - wobec neokonfucjańskiej - doktryny - koncepcji współistnienia. Z często wyraźnymi motywami natury - jak ptaków czy jeleni - ale zawsze w związku z bardziej czy mniej ujawnioną postacią - w różnych odcieniach i przetarciach barwnych. Dających w odbiorze poczucie nieskończonej przestrzeni oraz ich właściwości związanych z psychiką i

oddziaływaniem na zmysły - zapisanej w kolorach jako symbol istnienia tej przestrzeni - bogactwa zmysłowego pustki.

I tutaj przypomina mi się przypowieść pt. „Zniknięcie” z książki Anthony de Mello pt. „Minuta Mądrości”:

Mistrz rzekł do ucznia,
który tak usilnie starał się
osiągnąć oświecenie,
że w końcu ciężko się rozchorował:
- Można uchwycić promień światła -
ale nie rękami.
Można osiągnąć oświecenie -
ale nie własnym wysiłkiem.

Zaskoczony uczeń zapytał:
- Ale czyż nie mówiłeś mi, że muszę
dążyć do tego, bym stał się pusty?
Właśnie to staram się robić!
- Tak więc teraz jesteś pełen
By stać się pustym! -
odpowiedział śmiejąc się Mistrz.

Uważam, że ta przewrotna opowieść bardzo dobrze - w tym głębokim znaczeniu - wyraża ten główny motyw twórczości habilitanta. Ta pustka będąca istotą malarskiego zapisu - od spokoju umysłu - poprzez intelektualne oświecenie i rozwój twórczy autora przenika tę iluzoryczną Jego rzeczywistość - na Jego warunkach. Jego malarskiej ekspresji - tego realnego bytu - „skąpanego” w głębiach i odległościach, który ja - my - widz utożsamiamy się - bardziej czy mniej z nimi - z naszym doświadczeniem, a Jego prace unikają charakterem etnograficznej ilustracji - osiągając poziom - autonomicznych wypowiedzi artystycznych.

Ten Jego język artystyczny widać bardzo dobrze w Autoreferacie, gdzie szczegółowo opisuje swoją drogę twórczą, ale również poszczególne realizacje. Potrafi On wciągnąć odbiorcę w swój świat obserwatora i zarazem - uczestnika życia społecznego. Jego realizacje bez wątpienia charakteryzują się wielką wrażliwością i wyczuciem kompozycyjnych relacji. Jak sam pisze w Autoreferacie:

„...Od XVI do początku XX wieku zbudowano ponad 1500 klasztorów, a filozofia religijna i rozwój sztuki osiągnęły apogeum. Jednak pod wpływem polityki Czerwonej Rosji, która wkroczyła do Mongolii Wewnętrznej w latach 20. XX wieku, 738 klasztorów na terytorium dzisiejszej Mongolii zostało zburzonych, a około 50 000 osób, w tym mnichów, szlachtę i postępowych intelektualistów, zostało represjonowanych. Część mojej pracy przedstawia również uszkodzone i zniszczone drzwi świątyń oraz posągi Buddy z tego okresu. Nie chodzi o to, by kogokolwiek winić, ale by przypomnieć i promować możliwość powtarzania. Koncepcja pustki

wśród mnichów tamtych czasów była wysoce rozwinięta i nazywana Siunjaty. Dlatego moje obecne zaprezentowane zestaw zatytułowałem Od Pax Mongolica do Siunjaty....”

Tak więc zdolność krytycznego myślenia tworzy tutaj swoisty transfer istotnych informacji kulturowych. Również tych dotyczących tajemnic w różnych zachowaniach. W twórczości Pana Odpureva Gankhuyaga odnajdujemy tę specyficzną wizję kultury Wschodu - a ta z kolei tworzy wartość badawczą - głęboko humanistyczną i emocjonalnie zanurzoną w poważnych problemach pędzącego świata. Habilitant w swojej malarskiej strategii artystycznej prezentuje więc - bardziej czy mniej - uzupełniające się zestawy prac abstrakcyjno-realistycznych i iluzyjnych przestrzeni. Tych przestrzeni, na które nakładamy swoje wyobrażenia myśląc o „Pax Mongolica” - metaforyce, pustce, ciszy i kontemplacji. A w tych swoich pracach osiąga On wysoki poziom pomiędzy duchową treścią, a formalnymi rozwiązaniami malarskimi.

Konkluzja

Pan doktor Odpurev Gankhuyag to twórca, który będąc na etapie - przewodu habilitacyjnego - mogę skonstatować, że Jego dorobek i osiągnięcia naukowe spełniają wymóg Ustawy z dnia 20 lipca 2018 roku - art. 219 ust. 2 dotyczący posiadania właśnie dorobku, który wnosi znaczny wkład w rozwój dyscyplinarny. Pan dr Odpurev Gankhuyag potrafi swoimi obrazami - tworzyć swoiste platformy

świadomości. Potrafił uruchamiać procesy - komunikatów biorących się ze znajomości życia - codzienności - Wschodu i Zachodu. Jest On czujny na wydarzenia tego świata i potrafi rozważyć i malarsko - twórczo zapisać te wzajemne związki, różne motywy i ich wizualną symbolikę. Staje się On jakby badaczem naszej egzystencji, a najbardziej wartościowym aspektem Jego twórczości jest chyba umiejętność budowania pomostu między odległymi tradycjami wizualnymi. Utożsamiam się z doktorem Gankhuyagiem w Jego wyrazistym i ważnym głosie o godność, piękno i troskę bardziej czy mniej lokalną. A więc Jego sztuka jest odwołaniem się także, a może przede wszystkim do głęboko humanistycznego przekazu - rozpoznania współczesnego aspektu - jakim staje się archetyp miejsca i bytu. Doktor Odpurev Gankhuyag należy do grona artystów, których twórczość rozwija się na styku odmiennych tradycji kulturowych, a jednocześnie zachowuje wyraźnie indywidualny charakter.

Pan doktor Odpurev Gankhuyag posiada bardzo dobry warsztat twórczy dla wyrażenia tych wszystkich powyższych treści i rozważań. Pisemna praca habilitacyjna wraz z obrazami tworzą spójny przekaz, który daje mi panoramę stanu myślenia i siły wyborów autora. Przedstawione do oceny osiągnięcie habilitacyjne stanowi logiczną konsekwencję zainteresowań autora problematyką kultury nomadów, duchowości buddyjskiej oraz historycznych procesów kształtujących tożsamość Mongolii.

Całość dorobku - tego twórczego oraz dydaktycznego świadczy o wysokiej świadomości twórczej habilitanta. W Jego świecie nie ma rzeczy nieważnych czy z

gruntu nieinteresujących, bowiem wszystko może stać się tematem pracy i zostać włączone w obręb Jego zainteresowań i stać się częścią procesu twórczego. Habilitant posiada klarowną koncepcję swoich działań artystycznych i realizuje ją w sposób długofalowy. Habilitant nie ogranicza się do cytowania historycznych wzorców, lecz wykorzystuje je jako punkt wyjścia do refleksji nad pamięcią kulturową, przemijaniem oraz relacją między historią, a współczesnością. Dlatego podsumowując recenzję, stwierdzam z przekonaniem, że swoją postawą i dorobkiem artystycznym i pedagogicznym oraz rozprawą habilitacyjną, a więc umiejętnościami oraz otwartym umysłem - samoświadomością Pan dr Odpurev Gankhuyag zasługuje na przyznanie mu stopnia doktora habilitowanego.

Z poważaniem

prof. dr hab. Andrzej Banachowicz